

บันทึก

เรื่อง สิทธิในการได้รับเงินโบนัสของพนักงานและลูกจ้างของการเคหะแห่งชาติ
ซึ่งถูกลงโทษทางวินัยและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติ
ล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐

การเคหะแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ มท ๕๖๐๐/๔๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๓๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า ข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ ๕๐ ว่าด้วย การจ่ายเงินโบนัสผู้ปฏิบัติงาน ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๑ กำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินโบนัสประจำปีให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไว้ในข้อ ๔ ว่า “ผู้ปฏิบัติงานที่ถูกลงโทษทางวินัยไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสของปีที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัย ยกเว้นกรณีโทษภาคทัณฑ์” แต่เนื่องจากตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น” และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติว่า “การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น” การเคหะแห่งชาติจึงมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ถูกลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ และได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ โดยถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ทั้งผู้ที่ยังปฏิบัติงานอยู่ในการเคหะแห่งชาติและออกจากการเคหะแห่งชาติไปแล้วจะมีสิทธิได้รับเงินโบนัสของปีงบประมาณ ๒๕๓๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๓๑) เช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานที่ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยเลยหรือไม่ การเคหะแห่งชาติจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนการเคหะแห่งชาติและผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตั้งแต่การเคหะแห่งชาติได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ การเคหะแห่งชาติเพิ่งมีการจ่ายโบนัสให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๑ โดยได้จัดสรรจากกำไรสุทธิของปีงบประมาณ ๒๕๒๗ และ ๒๕๒๘ และกำไรสุทธิของปีงบประมาณ ๒๕๒๙ และ ๒๕๓๐ ได้นำมาจัดสรรเป็นเงินโบนัสและจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๒ และวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ตามลำดับ สำหรับกำไรสุทธิของปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ได้นำมาจัดสรรเพื่อจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๔ ซึ่งในการจ่ายเงินโบนัสดังกล่าว

คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติได้ออกข้อบังคับ ฉบับที่ ๕๐ ว่าด้วย การจ่ายเงินโบนัส ผู้ปฏิบัติงาน ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๑ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการจ่ายเงินโบนัส ไว้ โดยข้อ ๘ ของข้อบังคับฉบับดังกล่าวได้กำหนดว่า “ผู้ปฏิบัติงานที่ถูกลงโทษทางวินัยไม่มีสิทธิ ได้รับเงินโบนัสของปีที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัย ยกเว้นกรณีโทษภาคทัณฑ์” และในการจ่ายเงิน โบนัสให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน การเคหะแห่งชาติก็ได้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าว คือ ผู้ที่ถูกลงโทษ ทางวินัยไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสของปีที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัย แต่ในการจ่ายเงินโบนัสให้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๔ การเคหะแห่งชาติได้รับคำร้องเรียนจากผู้ปฏิบัติงาน ๖ ราย ซึ่งถูกลงโทษทางวินัย คือ ตัดเงินเดือน ๕ ราย และลดขั้นเงินเดือน ๑ ราย ว่า ตนได้รับการ ล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสของ ปีงบประมาณ ๒๕๓๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๓๑)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่การเคหะแห่งชาติหารือ นั้น ผู้ปฏิบัติงานของการเคหะแห่งชาติได้กระทำผิดวินัย ก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ และถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนไปแล้วก่อนวันที่ พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ ใช้บังคับ ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวย่อมได้รับการล้างมลทิน ตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษ ทางวินัยในกรณีนั้น ดังนั้น จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาแต่เพียงว่า สิทธิการได้รับเงินโบนัสของ ผู้ปฏิบัติงานที่ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้าง มลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นสิทธิหรือประโยชน์ที่เรียกร้องไม่ได้ตามมาตรา ๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) เห็นว่า สิทธิหรือ ประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ จะเรียกร้องไม่ได้ตามมาตรา ๖ นั้น หมายความว่า เป็นสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้ถูกลงโทษ ทางวินัยได้เสียไปเพราะการถูกลงโทษทางวินัย และเนื่องจากสิทธิการได้รับเงินโบนัสของ ผู้ปฏิบัติงานของการเคหะแห่งชาตินั้นได้เกิดหรือเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ ๒๕๓๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๐) คือ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีผลใช้บังคับ ผู้ปฏิบัติงานที่ถูกลงโทษทางวินัยก่อนพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีผลใช้บังคับจึง เสียสิทธิที่จะได้รับเงินโบนัสของปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ไปตั้งแต่ก่อนพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีผลใช้บังคับ โดยผลของข้อ ๘ แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติฉบับที่ ๕๐ ว่าด้วย

^๑พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือใน วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้ว ก่อนหรือในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ

^๒พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๖ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้าง มลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

การจ่ายเงินโบนัสผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น สิทธิในการได้รับเงินโบนัสดังกล่าวจึงเป็นสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ ได้เสียไปเพราะเหตุถูกลงโทษทางวินัย และไม่อาจเรียกร้องได้ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ ผู้ปฏิบัติงานของการเคหะแห่งชาติซึ่งถูกลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ และได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ ทั้งผู้ที่ยังปฏิบัติงานอยู่ในการเคหะแห่งชาติและผู้ที่ได้ออกจากการเคหะแห่งชาติไปแล้ว จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสของปีงบประมาณ ๒๕๓๑

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๓๔